Iz Maribora

a— **Preko 50 milijonov dinarjev posojil.** Ravnokar izišla bilanca MP za letošnje tromesečje januar-marec vsebuje tudi točen pregled amortizacijskih posojil in sicer: Mestna hranilnica Maribor 18.556.019, Hranilnica dravske banovine Ljubljana 2.715.698.74, Mestna hranilnica Kranj 5.249.916.22, Posojilnica v Mariboru 476.000, Mestna hranilnica Radovljica 1.270.706, Pokojninski zavod Ljubljana 4.776.842.30, Javna borza dela Ljubljana 1.600.000, Okrajna hranilnica Slovenjgradec 3.172.468, Hranilnica dravske banovine Maribor 4.762.238.22, Državna hipotekarna banka Ljubljana 687.267.30, Občinska hranilnica Vrhnika 246.962.67, Hranilnica dravske banovine Celje 6.459, Mestni zaklad 6.447.000, Mestna hranilnica Ljubljana 232.141.68 dinarjev. Skupno 50.199.719.13 Din.

a— **Koliko dolgujejo Mestnim podjetjem.** Pregled dolžnikov nudi v tromesečni bilanci Mestnih podjetij januar-marec tako-le sliko: zaostanek vodne naklade za leto 1932 — 687.527.99, za ostanek na plinu 174.200.30, prehodni račun velekonz. plina 171.260.34, zaostanek na električnem toku 290.297.000, prehodni račun velekonz. toka 1.160.758.03, zaostanek za katran 12.722.50, zaostanek na koksu 89.177, zaostanek na premogu in drvih 103.584.20, zaostanek na bencinu 24.578.35, razne vodovodne inštalacije 46.307.50, plinovne instalacije 186.975.42, plinomerščina 19.721, elektroinštalacija in material 531.485.65, zaostanek na najemninah 503.003.91, pogrebni stroški in potrebščine 182.431.60, odvoz fekalij 39.752.40, še nepovrnjeni cestni prispevek 89.409.20, razno 19.174.54. Skupno dolgujejo dolžniki Mestnim podjetjem s stanjem 31. marca t. l. 4.332.367.28. Din.

ZDRAVNIK
dr. Metod Spindler
zopet redno ordinira od 9.—11. in od 14.—17. ure v Strossmajerjevi ul. 28-II.

a— **Iz častnike službe.** Podpolkovnik Bajo Stanešič, ki je znan kot odličen sportnik-strelec, je bil imenovan za polkovnika. Čestitamo!

a— **Zbetonirani so temelji** pravoslavne cerkve Lazarice. Jutri v ponedeljek že prično zidati z opeko.

a— **Dramatska šola se otvori** prve dni oktobra pod vodstvom glavnega režiserja Joška Koviča. Učni načrt obsega vse teoretične in praktične panoge. Prijave sprejema gledališka blagajna.

a— **Kapitalnega divjega mačka** je ustrelil na svojem lovišču v občini Pohorje pri Framu posestnik Ivo Pliberšek. Redka zver je tehtala 7 in pol kg in ima od konice repa do glave dolžine 1.20 m. Tega »domačega tigra« je nagačil znani mariborski preparator Žiringer.

a— **Znak časa.** Neki tukajšnji trgovec je v malem oglasu povprašal, kdo bi prevzel skromno mesto poslovnega sluge za vsa ročna dela. Dobil je nič manj kakor 261 ponudb...

a— **Izgubljeni sinovi se vračajo v očetovo hišo.** V zadnjem času prihajajo dnevno preko meje takšni, ki so se svojčas podali v »avstrijski raj«. Štiri do 8 let so bili tam v raznih boljših službah, sedaj pa so jih poslali nazaj v domovino, ker niso optirali za avstrijsko republiko.

a— **Hajduka na begu.** Košanjc in Pajman sta nevarna zločinca in prava hajduka. V petek ponoči sta se pojavila v okolici in v mestu. Varnostni organi so ju takoj spoznali, tudi streli so se čuli. Košanjcu in Pajmanu se je posrečilo pobegniti, vendar sta pustila za seboj pravcato zalogo vlomilskega orodja.

Iz Celja

e— **Kino Union.** Danes ob 10.30 matineja. Danes ob 16.15, 18.15 in 20.45 in jutri ob 16.30 in 20.30 velefilm »Amfitrion« in dve zvočni predigri.

e— **Dobrodelni koncert železničarske** godbe v prid slepemu skladatelju Edvardu Interbergerju bo danes ob 11. v mestnem parku.

e— **Celjski Sokol** poziva članstvo in sokolsko mladino, da se polnoštevilno udeleži pogreba prerano umrlega neumornega br. Mira Černigoja. Zbirališče ob 15. na dvorišču mestne narodne šole. Enako pozivajo društvo »Soča«, akademiki in starejšinska organizacija »Sloge«.

e— **Ali so res cene tako padle?** Fine klobuke za gospode prodaja po 32 Din manufakturna in modna trgovina Petek v Celju, Prešernova 21.

Bridka izguba s smrtjo akademika Mira Černigoja

Celje, 21. septembra.

V petek ob 20.30 je v celjski bolnici za vedno zatisnil svoje oči akademik g. Miro Černigoj iz Celja. Po težkem trpljenju je podlegel vnetju možganske mrene v cvetu mladosti, v svojem 23. letu. Pokojni Miro se je rodil 3. maja 1913 v Trstu kot sin višjega stražnika Černigoja, ki je umrl pred nekaj leti. Ob prevratu se je rodbina naselila v Celju. Tu je Miro maturiral potem pa se je vpisal na pravno fakulteto ljubljanske univerze. Neizprosna smrt je zdaj pokosila življenje idealnega in simpatičnega akademika, ki je posvečal vse svoje mlade sile nacionalnemu in prosvetnemu delu.

Pokojnik je bil odločno nacionalen, značajen in neumoren, delaven mladenič. Bil je član tehničnega odbora celjske sokolske župe in sokolskega društva, prosvetar Sokola, odbornik »Soče« in soustanovitelj in prvi predsednik Društva jugoslovenskih akademikov. Z njegovo smrtjo je izgubila nacionalna omladinska organizacija »Sloga« svojega predsednika in častnega člana. Pokojnik je bil izvrsten organizator, predavatelj, govornik in društveni delavec. Za njim žaluje velik krog prijateljev in znancev. Bil je pravi apostol sokolske in nacionalne misli med celjsko mladino. Pri svojem delu je imel tudi vedno v mislih svoje vroče ljubljeno ožjo domovino.

V nedeljo leže pokojni Miro v zemljo, ki je bila sveta njegovim lepim mladim idealom. Pogreb bo ob 16. iz mrtvašnice na mestnem pokopališču. Nepozabnemu pokojniku bodi ohranjen časten spomin, kruto prizadetim svojcem naše iskreno sožalje.

Obilje na ljubljanskem živilskem trgu

Z jabolki raznih vrst iz štajerske, Dolenjske, Gorenjske in tudi iz Hrvatske je bil ljubljanski trg včeraj naravnost zatrpan. Bilo je nad 500 zabojev in velikih košar; cenijo, da je bilo na trgu 30.000 kg jabolk. Neki Laščan je pripeljal na trg celo lojtrski voz raznih jabolk, ki jih je ponujal na debelo po 1.50 Din kg. Jabolka so bila drugače po kakovosti 1.50 do 3 Din, najfinejša 4 Din. Štajerske in druge hruške so bile 4 do 6 Din kg. Domačih sliv, katerih sezona gre proti koncu, je bilo nekaj košar po 4 Din kg. Za prihodnje dni je napovedan dovoz 2 vagonov bosanskih sliv. Domače breskve so bile po 4 Din. Ker je na planinah zapadel sneg, je opažati zadnje dni prav malo brusnic, ki so po 10 Din l. Raznovrstno grozdje je bilo po 4 do 5 Din kg. Mnogo je gob, zlasti jurčkov, ki so bili sprva po 5 Din merica, pozneje celo po 3 Din.

Ostali živilski trg je bil prenatrpan z vsemi pridelki, zlasti z zelenjavo in povrtnino. Lepo zelje v glavah je bilo 1 do 2 Din glava. Tržna cena za zelje je zdaj drugače 80 par kg, dočim je bil še nedavno po 1 Din kg, ker so ga prekupci velikanske množine pokupili za Trst. Krompir je bil na debelo 0.70 do 0.75 Din kg. Bilo ga je 25 voz.

Velika tatvina v zapuščenem rudniku

Ptuj, 21. septembra.

V zapuščenem premogovniku v Medvedcih, ki je last g. inž. Majša Teodorja na Pragerskem, so ugotovili velike tatvine. Rudnik ima čuvaja, ki čuva vse rudniške naprave, kakor tudi dragocene predmete, ki so montirani v strojnici in električni centrali. Ko pa se je čuvaj oddaljil le za nekaj ur, je ob vrnitvi opazil, da je nekdo udrl skozi okno v strojnico in električno centralo, kjer je s strojev odsekal vse medeninaste predmete. Škoda pa še ne bi bila tako občutna, ako ne bi tat pri svojem tatinskem delu poškodoval dragocenih strojev. S sekanjem medeninastih predmetov je napravil tat škode, ki se je ocenila po strokovnjakih, nad 12.000 Din. Tat pa z ukradenimi predmeti ni imel dolgo sreče. Pobegnil je namreč peš do postaje Rače, kjer si je kupil vozni listek samo do Hoč, za več ni imel denarja. Nesreča je hotela, da je bil mož zaradi težkega dela, saj je na ukradenih delih delal nad tri ure, in pa zaradi dolge hoje, zelo utrujen in je v vagonu zaspal ter se peljal proti Mariboru. Ker ni imel voznega listka do Maribora, ga je sprevodnik na postaji oddal policijskemu komisarijatu. Tu so mu pošteno otipali obisti in pri njem našli 17 kg medeninastih predmetov. V tatu so spoznali brezposelnega delavca Avgusta Kosija iz Maribora. Mož je priznal tatvino, zanika pa, da bi napravil na strojih tako hudo škodo. V preiskovalnem zaporu čaka sedaj plačila.

Nov reševalni avto — domače delo

Namesto 200 tisoč Din znašajo stroški le 48 tisoč Din

Ljubljana, 21. septembra.

Ljubljanska reševalna postaja je dobila nov, tretji, najmodernejši reševalni avto, ki stopi v akcijo v ponedeljek. Na stari šasiji z motorjem tipa Steyr so domači podjetniki in obrtniki po zamisli in na pobudo poveljnika poklicnih gasilcev g. Gostiše izdelali karoserijo moderne oblike, ki dela čast domačemu delu. Mnogo fina dela so pa napravili tudi naši poklicni gasilci — profesijonalci v svoji delavnici. Za tako opremljen reševalni avto bi pač morala ljubljanska občina v tujini plačati nad 200.000 Din, dočim znašajo vsi stroški dobrih 46.000 Din. Karoserijo samo je napravila tvrdka Rojina in drug v šiški. Spredaj ima šofer, ki je od vseh strani popolnoma zavarovan, vse signalne in druge naprave. Zraven njega je sedež za reševalca. Ima celo zaščitno steklo proti rositvi tako, da je šoferju vedno prost pogled v daljavo po cesti. Tapetniška in ličarska dela so bila poverjena tvrdki Belantič iz šiške, ki je prav tako izborno rešila svojo nalogo. Kleparska dela, broniranje in ohijše za motor je napravila tvrdka Dudek Al. na Tržaški cesti

Posebno moderno pa je opremljen prostor za bolnike in ranjence. Imel bo vsakdo vtis, da se nahaja v lepi, mali sobici in med vožnjo ne bo občutil prav nikakih tresljajev. Ob straneh so napravljena valovita stekla, ki nudijo notranjosti pomirljivo svetlobo, od zunaj pa se ne vidi v notranjost. Stara dva reševalna avta sta tako napravljena, da vodi v notranjost stopnjišče in morata reševalca sama prenesti bolnika na nosilnici na voz. Tega pri novem ni. Reševalec odpre vrata in mehanično se že lahko odnese na broniranih tirih in ležajih nosilnica ven do bolnika. Nato se nosilnica ž njim položi na tire in pahne naprej brez večjih naporov. Ranjenec sploh ne bo občutil pri tem nikakih bolečin in težav, nosilnica s posteljo je originalno napravljena. Kot madraca služi močan gumijast plašč. Bil je naročen v Budimpešti. Poleg glavne postelje je ob strani še rezervno ležišče, ki se da lahko primerno urediti za ranjenca. Kljub temu je še dovolj prostora za enega reševalca, ki stopi po končani prvi pomoči v notranjost ob strani pri posebnih vratih in je v sprednjem kotu zanj rezerviran sedež. Avto pa ima ob straneh še druge naprave za prvo pomoč, ki so bile izdelane vse v domači delavnici poklicnih gasilcev. Tako Kramerjeve obloge iz aluminija za zlomljeno nogo, razne posode za gnoj in bljuvanje, dalje pas za umobolne, razne druge pasove, kakor tudi rezervne rjuhe in odeje. Vse je napravljeno moderno in higiensko. Ob straneh karoserije je pritrjen mestni grb z zmajem po načrtu prof. Severja. Naposled je napravljena posebna zračna ventilacija za notranjost avtomobila, ki nikakor ne moti šoferja. Domačim obrtnikom in poklicnim gasilcem vsa čast za to res vzorno delo! Novi reševalni avto bo najprikladnejši za daljše vožnje in za najobčutljivejše ranjence in bolnike.

Vprašanje javnega kopališča v Kranju

Kranj, 20. septembra.

Vse prebivalstvo Kranja, posebno pa obrtniki so bili nemilo razočarani in ogorčeni, ko so tik pred licitacijo, ki bi se imela vršiti dne 17. t.m. za oddajo del pri gradnji mestnega letnega kopališča, izvedeli, da je licitacija preklicana vsled pritožbe gg. dr. Bena Sabothija, Maksa Focka in Ivana Savnika. Došlim licitantom je g. župan sporočil tik pred dražbo prejeto odločbo.

Kakor je znano, so znani gospodje svoječasno trdili na javnih shodih in v časopisju, da bo zgradba kopališča stala najmanj 3 milijone dinarjev. Pozneje so to svojo trditev skrčili na 2.5 milijona, v teku leta pa so popustili še pol milijona. V svoji pritožbi so končno te trditve omilili že na poldrugi milijon dinarjev. Navzoči licitanti pa so kot strokovnjaki, ki so morali dobro pretehtati obseg del, izjavili, da stroški za kopališče v razpisanem obsegu ne bodo dosegli niti vsote 900.000 Din. Kakor je iz zgornjega popuščanja razvidno, ni več daleč čas, ko bodo tudi nasprotniki kopališča morali priznati, da je imel od ljudstva izvoljeni agilni občinski odbor vendarle prav.

Kolikor je iz te predzgodovine razvidno, so hoteli gotovi ljudje z navajanjem pretiranih številk begati kranjsko javnost, češ da bodo morali kranjski davkoplačevalci nositi zaradi kopališča neznosna bremena. Pozabljajo pa pri tem, da je sedanji občinski odbor dobro premislil in pretehtal na eni strani izdatke, na drugi strani pa ogromne koristi, ki jih bo imelo od kopališča kranjsko prebivalstvo brez razlike stanu, zlasti pa oni krogi, ki računajo s tujskim prometom in si že davno žele modernega ljudskega kopališča. Saj kranjsko prebivalstvo samo dobro ve, kaj zahteva današnji čas, in se odločno zahvaljuje pritožnikom za njihovo dobrohotno varuštvo.

Naj zaupam javnosti, da je sedanja občinska večina vse dosedanje izdatke za nakup zemljišča in za terenska dela krila iz prihrankov na rednih letnih proračunih, tako da davkoplačevalci niso prav nič občutili dosedanjih izdatkov za kopališče. Pa tudi glede bodočih izdatkov je občinska večina preskrbela, da niti najmanj ne bodo prizadeti kranjski davkoplačevalci in da zato ne bo treba niti za paro dvigniti občinskih doklad. Zaradi povišanja dohodkov kranjskih hotelirjev, gostilničarjev, trgovcev obrtnikov in okoliških kmetov, ki bo sigurno izviralo iz novega kopališča, pa menda nobeden pameten človek ne bo delal občinski večini očitkov.

Pripomnimo naj še, da so se za nujno potrebo letnega kopališča izjavili prav vsi merodajni krogi, med njimi celo v prvi vrsti oni, ki sedanji večini kranjskega občinskega odbora niso baš naklonjeni. Zato ima občinska večina prav lahko stališče, ker čuti in ve, da ima v tej stvari za seboj ogromno večino kranjskega prebivalstva, in bo kopališče tudi dejansko zgradila.

Kar se tiče gg. pritožiteljev se ne čudimo preveč g. dr. Sabothyju, ki ima doma luksuzno opremljeno kopalnico in ki se, če mu postane ta pretesna, odpelje z luksuznim parobrodom »Kraljica Marija« v sončni Egipt, da si prihrani neprijetne občutke v ledeno mrzlih valovih Save, ki so dobri le za kranjske proletarce. Malo bolj se čudimo tovarnarju mila in od pritožiteljev edinemu staremu pristnemu kranjskemu meščanu, ki pogosto poudarja, kako zelo sta mu pri srcu prospeh in dobrobit rodnega mesta, na katerega pa je pri tem le pozabil in brškone tudi na lastno korist, ker bi se prav gotovo v kopališču prodal kak koščck »Srna«—mila. Najbolj se pa čudimo g. veletrgovcu Savniku, lastniku športne trgovine, ki bi pač od kopališča imel prav neposreden dobiček, vsaj toliksen, kakor od drsanja.

Kranjski obrtniki, ki so upali v teh težkih časih za bližajočo se zimo dobiti vsaj skromen zaslužek, pa se omenjenim trem gospodom prav lepo zahvaljujejo za njihov socialni čut.

Gg. pritožiteljem pa že danes lahko povemo, da bodo tako v vprašanju kopališča, kakor tudi zgradbe novega osnovnošolskega poslopja, glede katerega vsa javnost ve, zakaj se ni gradilo v boljših časih, zvedeli še večkrat kaj novega. Milo za drago!

Iz življenja na deželi

Pišece pri Brežicah. V nedeljo in ponedeljek 29. in 30. septembra bo priredila Sadjarska podružnica v Globokem, skupno s sadjarji pišečke občine v Pišecah večjo, in letos menda edino sadno razstavo v brežiškem srezu. Njen namen bo, pokazati ljudem, kaj se da doseči s smotrnim gojenjem sadnega drevja in sadu in seznaniti ljudi s pravilnimi imeni in lastnostmi sort, ki uspevajo zlasti pri nas, v našem srezu in banovini. Poleg tega pa ji je namen, upozoriti na naš kraj in naše sadje sadne trgovce, kar bo važno zlasti v bodoče. Razstavljene bodo vse domače vrste sadja, po večini vse sorte, ki so sprejete v sadni izbor za Slovenijo, nadalje ameriške sadne vrste jabolk, več novejših vrst namiznega grozdja, različne vrste orehov itd. Razen sadja pa bodo obiskovalci videli tudi različno sadjarsko orodje, škropilnice, samodelne in prevozne različna kemična sredstva, ki se uporabljajo proti različnim boleznim in mrčesu skratka vse, kar se potrebuje pri naprednem sadjarstvu in kar bo marsikdo videl šele prvič v življenju. Te dni se bo vršilo tudi več strokovnih predavanj priznanih strokovnjakov od blizu in daleč. Da si bo razstavo ogledal vsak, ki se le količkaj zanima za napredek v kmetijstvu, posebno še v sadjarstvu, je jasna stvar. Pričakuje se zato velik obisk tudi iz oddaljenejših krajev. Vsakdo, ki bo po ogledu razstave odhajal iz pišečke šole, bo gotovo rekel: »Izplačalo se je pogledati!«

DRAMLJE. V edinem vinorodnem kraju celjskega sreza obeta letošnja sadna in vinska letina, bogat pa tudi dober pridelek. Drevje se šibi pod težo lepega zorečega sadja, v vinogradih pa se blešči v solncu žlahtno grozdje. Hribček sv. Uršule, najlepša idila in ponos Dramelj, očara slehernega obiskovalca, saj nudi poleg prekrasnega razgleda tudi sam obilo lepote. V pičle pol ure iz Ponikve ali v eni uri iz Sv. Jurija dospemo do njegovega vznožja, od koder nas popelje zložna pot k cerkvici med vinogradi in zidanicami, po pobočju pa med senčnatimi gaji. Tudi za dobro in pristno kapljico je ob nedeljah na Uršuli preskrbljeno. Kdor je le enkrat v tem času bil na Uršuli, si bo želel še in še. Najlepša prilika tudi za tiste, ki še niso bili, bo v nedeljo, 29. t. m., ko priredi naša sadjarska podružnica sadno razstavo v Dramljah. Razstavljene bodo razne vrste jabolk, hrušk, češpelj, breskev pa tudi naše grozdje bo na tej razstavi dokazalo, da ne zaostaja za grozdjem iz drugih vinorodnih krajev. Vsi interesenti, kupci pa tudi vsi ljubitelji idile vinskih goric ste vabljeni, da nas posetite in se prepričate o prirodnih lepotah Dramelj ter o kakovosti našega sadja in grozdja.

Ježica pri Ljubljani. Sadjarsko vrtnarska razstava, ki jo je priredila 15. in 16. t. m. podružnica SVD, je v vsakem oziru dobro uspela. Razstavljenih je bilo 91 različnih prvovrstnih dalij in 36 lepih domačih dalijskih novosti, dalje 26 raznih vrst vrtnic in čudovito privlačna popolna zbirka 68 raznovrstnih gomoljnih begonij. Tudi zelenjava je bila odlična, sadje pa je razstavilo 24 sadjarjev, največ iz bližnjih Črnuč. Za prihodnje leto sta v načrtu 2 detajlni razstavi. — Pridna podružnica priredi danes v nedeljo izlet v vzorne sadovnjake sosednjega št. Vida, kamor vabi članstvo in prijatelje. Zbirališče ob pol 15, pred šolo v št. Vidu.

Ribnica. Sokolski zvočni kino predvaja danes ob 15.15 in 20. Pan-film »Peer Gynt«. Za dodatek nov Paramountov zvočni tednik.

SEVNICA. Zvočni kino predvaja danes vojaško humoreskо »Lažni feldmaršal«.

VSAK JUTRO-VA NAROČNIK JE ZAVAROVAN ZA PRIMER SMRTNE NESREČE ZA 10000 DIN

Šokci in šokice

Hudomušna študija iz Semiča

Semičani so svoje vrste ljudje: imajo svoj jezik, svoje običaje, svojo modo in ljubijo tudi po svoje. Saj. Da se pa ne bodo prevzeli z ozirom na moj zadnji laskavi opis v »Jutru«, jih moram v naslopnih vrsticah - cum grano salis seveda - malce okrtačiti. Take »pobude« smatram vselej za koristne: nekaj se jih bo že prijelo. Ker pa imajo precej trdo kožo, sem prepričan, da mi ne bodo zamerili.

Kje naj začnem, ko imam toliko gradiva?

Visoko gori nad Semčem je kolodvor s tistim bajnim razgledom v daljavo pod seboj, kakršnega ne naletiš zlepa. Malo potnikov iztopi. Pred kolodvorom čaka neka vrsta cize: to je majhen voziček pošta. Če vprašaš voznika, kako dolgo jo moraš mahati po serpentinah nizdol, ti odgovori: četrt ure. Lahko bi te povabil na vozjček, pa menda v Semču nimajo te navade. Saj jaz sem moral v največji vročini peš krevsati navzdol, dočim se je vozjček pred menoj lepo v galopu spuščal v nižino. Tri četrt ure sem potreboval preden sem dospel na mesto, kjer se začenja moj film.

Brhka domačica, kateri sem prijavil svoj prihod, očividno ni imela poguma, ali ni bila razpoložena, zakaj poslati sem moral ponjo, da je blagovolila priti po mene. Kakor sem pozneje razvidil, je temu vzrok semška počasnost, ki se pri nekaterih pojavlja že v igovorici. Prav pretehtano in preudarno stiskajo jezik med zobe, kakor bi se bale, da se jim predčasno ne izrabi. Kako pak! To so seveda izjeme. Drugi, posebno šokice, kakor se nazivajo Semčanke, imajo spet to razvado, da strašno hitro obrabljajo svoj jezični instrument, da ti venomer udarjajo na uho besede: avša, brljavka, čampa, drpajsa. Tako nekako. Völe, völe, to je hitro, balijo. Völe bali! Hitro pridi.

Če se hočeš semiškemu dialektu privaditi, moraš najmanj teden dni nategovati ušesa. Pristni so njihovi izrazi za stročji fižol, ki ga nazivajo kožule, čebulo žbula, fižol fáž'n itd. V Semču ne poznajo vžigalic, marveč škatlo ognja.

Vročina pripeka. Je skoraj ista kakor na Rabu. Na vse zgodaj sije božje sončece v moj tusculum, da naposled iz vseh kotičkov privabi na posteljo - muhe, ki te hočeš nočeš prisilijo, da daš slovo postelji. Mrhe muhaste so v polnem razmahu tako okrog šeste jutranje ure. Meni ni bilo nikdar žal, da sem vstal. Čudno pa, da šokice ne čutijo muh, odnosno da rade polegajo do sedme ure! Lenobe! So seveda tudi izjeme, kakor recimo tam pri Bukovčevih: gostilna in mesarija. Tu vlada mama, ki nad vse rada bere, kar ji pride pod roko. Nosi očala, preko katerih te iz svoje vzravnane seje ošine z dobrohotnim pogledom: vidi namreč vse, kar se godi okrog nje, čeprav je navidezno vtopljena v štivo. Mama je nekak generalni ravnatelj, kateri so podrejeni različni resori. Tako ima najstarejša Fana kuhinjski resor. Je že ob petih na nogah. Imenitna kuharica. Tončka je v času potrebe natakarica, sicer pa ažurira perilo. Polde je furman in konjski lišaj, Rudel pa mesar, dočim Mima opravlja ročna dela in Iva goni živino na pašo.

Le-tu sem presedel precej prostega časa. S kako vnemo tu berejo »Jutro«, se vidi že iz tega, da je pol ure po dostavitvi že vse razcefrano in mastno. Pridni ljudje!

Čim se pojavi tujec v vasi, postane vse živo: mlado in staro, skratka vse dvo in štirinožno prebivalstvo. Samo psi so tam pohlevni. Zaletavajo se kvečjemu v kak potniški avto, ki se je bog ve po katerem naključju sem izgubil. Ob nedeljah zvone, odnosno potrkavajo dan že ob pol treh zjutraj. In zvonjenje se ponavlja od pete do devete, skoraj vsake pol ure. Pa spi, če moreš!

Zadnjič smo se peljali na žegnanje nove gasilne zgradbe v Štrekljevec. Mora že tam biti v navadi, da boljše oblečene ljudi počaste s tušem! Grandjozno je bilo. Na, in šokice so tam plesale. Pomislite, po žegnanju plesale! Stregi gospod župnik jih je teden pozneje raz prižnico poštenо okoril, da so se kar skrile grešnice pod cerkvenimi stebri. Ves Semič je s prsti kazal na nje: bili sta namreč dve moja gostiteljica in pa Bukovčeva Fana, ki sta začeli s plesom.

Apropos! Semič ima tudi svoj magistrat. Je pa nad vse ponižna hišica, najmanjša v Semiču, proti njej je ljubljanski Fizovec palača. Pomembno je, da Semič ne premore pendreka, ker bi me bil sicer gotovo aretiral, ko sem na prigovarjanje šokic pel »ubrane« podoknice semiškim lepoticam. In bi bil nas gotovo zapisal, ko smo z vozom divjaško brzeli mimo ovinkov, čez drn in strn. Uh!

Semič je vas, čeprav ima farna cerkev nič manj ko 19 podružnic. Kaj? Raztega se v območje ene in pol ure na vse strani. Pa je vas, dočim je mali Černomelj trdno mesto.

In zidance! Mislim, da jih bo tako okrog tisoč na vsem pobočju tja gori do vrha visokega hriba. Letos pričakujejo mnogo in dobrega vina, še bo luštno! Zdaj ko imamo vlake za weekend, bi se lahko marsikak žejni Ljubljančan za 33 Din tja in nazaj potegnil v Semič. Žal bi mu ne bilo. In šokice rade vidijo tujce, ker so jim sicer na razpolago zgolj zastopniki Hermandade in fiskusa.

Šokice pišejo kaj rade zaljubljena pisma. Ker pa jim je v tem pogledu roka precej trda, gre stvar bolj počasi. Taka pisma pišejo v obrokih. Kaj luštno je bilo, ko sem zgoraj omenjeni Tončki narekoval ljubavno pismo, katero je potem v prepisu kar na tri strani odposlala. Žiher je žiher! Eden se bo že ujel! Saj.

Čemitno je dejstvo, da se k nedeljski maši nekatere šokice s klobučki pojavijo v cerkvi. Koliko zavisti in obiranja polni ozračje po prestani torturi. Pravijo, da to zahteva moda. Saj. Še eno moram podčrtati, to namreč, da si šokice ne mažejo ustnic in lic; pa se tudi ne manikirajo in ne pedikirajo. Počemu?

Skratka: V Semču je luštno biti. Pridite in prepričali se boste! **Josip Suchy**